

Förordning om rätt till arbetstagares uppfinningar 10.6.1988/527

På föredragning av handels- och industriministern stadgas med stöd av 13 § lagen den 29 december 1967 om rätt till arbetstagares uppfinningar ([656/67](#)):

1 §

Då rätten till en arbetstagares uppfinning övergått till arbetsgivaren i enlighet med lagen om rätt till arbetstagares uppfinningar ([656/67](#)), nedan uppfinningslagen, och arbetsgivaren ämnar söka patent på uppfinningen, skall arbetstagaren underteckna en överlåtelsehandling som gäller överföring av rätten samt eventuella andra handlingar som behövs för patentering av uppfinningen, utom i det fall att arbetstagaren anser att rätten till hans uppfinning inte har övergått till arbetsgivaren.

Undertecknandet av de handlingar som avses i 1 mom. påverkar inte beloppet av den ersättning som skall betalas till arbetstagaren för uppfinningen.

2 §

Arbetstagaren är berättigad till den skäligen ersättning, som avses i 7 § 1 mom. uppfinningslagen, då arbetsgivaren med stöd av lagen övertar rätt till uppfinningen.

Om arbetsgivaren och arbetstagaren avtalar att rätten skall överlåtas tillbaka till arbetstagaren, skall återställandet av rätten beaktas som en faktor som sänker ersättningen.

3 §

Med uppfinningens värde enligt 7 § 2 mom. uppfinningslagen avses uppfinningens ekonomiska värde. Då värdet bestäms skall uppfinningens ekonomiska totalverkan beaktas, även då uppfinningen utgör endast en del av en större helhet. Likaså skall såväl uppfinningens värde i arbetsgivarens och ett till samma koncern hörande företags egen användning som nyttan av överlåtelsen av rätten beaktas. ([21.12.2000/1218](#))

En uppfinnings värde bestäms på grundvalen av den mätbara ekonomiska nytta som arbetsgivaren får av att ta i bruk uppfinningen, så som råvaru-, arbetskrafts- eller energibesparingar till följd av uppfinningen. Nyttan beräknas genom att från avkastningen av uppfinningen avdras sådana efter underrättelsen om uppfinningen uppkomna investerings-, forsknings-, försöks-, patenterings- och andra kostnader som varit nödvändiga för att uppfinningen skall fås i användbart eller säljbart skick.

Är den i 2 mom. nämnda grunden för bestämmande av uppfinningens värde till följd av uppfinningens beskaffenhet och användningssätt eller av andra särskilda skäl inte lämplig, bestäms värdet genom en jämförelse med licensavtal. Uppfinningens värde bestäms härvid på grundvalen av den licensavgift med vilken arbetsgivaren kunde förvärva rätt till en motsvarande fri uppfinning. Då rätten till en uppfinning överläts med licensavtal, anses nettoinkomsten enligt avtalet utgöra uppfinningens värde. Säljs med

licensavtal även annat än rätt till uppfinningen, exempelvis kunnande, skall andelen övriga i köpet ingående faktorer avdras från priset då uppfinningens värde bestäms.

Kan de grunder som nämns i 2 och 3 mom. inte användas, bestäms uppfinningens värde enligt uppskattning.

4 §

Omfattningen av den i 7 § 2 mom. uppfinningslagen nämnda rätt som arbetsgivaren förvärvat innefattar den rätt som arbetsgivaren övertagit med stöd av 4 § uppfinningslagen.

5 §

Vid bedömningen av den betydelse som i 7 § 2 mom. uppfinningslagen avsedda anställningsvillkor och övriga omständigheter i samband med anställningen har haft för uppfinningens tillkomst skall uppmärksamhet fästas vid hur uppgiften har förelagts och lösts, så som på vilket sätt arbetsgivarens teknologi och apparater har utnyttjats, ävensom vilken uppfinnarens ställning samt vilka hans anställningsvillkor och uppgifter är i arbetsgivarens tjänst.

6 §

En skäligen ersättning utgör en del av uppfinningens värde, vilken skall bestämmas med beaktande av de omständigheter som nämns i 4 och 5 §§.

7 §

Den skäligen ersättningen skall bestämmas så, att den består dels av en engångsersättning, dels av en royaltyersättning.

Ersättningen kan dock bestämmas som en engångsersättning då uppfinningens ekonomiska betydelse är ringa, då uppfinningen blir outnyttjad eller av andra särskilda skäl. Även då det klart har hört till arbetstagarens egentliga arbetsuppgifter att göra uppfinningen, och uppfinningens värde är ringa, eller då det inte är möjligt att ange ett sådant försäljningspris på vilket royalty kunde beräknas, kan ersättningen bestämmas som en engångsersättning.

8 §

Den royaltyersättning som avses i 7 § bestäms som en procentandel av priset på alstren av uppfinningen eller priset på de alster som tillverkats i enlighet med den metod uppfinningen avser. Om alstret utgör endast en del av det totala alster som skall marknadsföras, kan royaltyersättningen bestämmas som en procentandel av priset på hela alstret, men vid fastställandet av dess storlek skall uppmärksamhet fästas vid uppfinningens andel.

Royaltyersättningen skall betalas för den tid uppfinningen utnyttjas, dock för högst 20 år.

9 §

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1988.

Ikraftträdelsestadganden:

21.12.2000/1218:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.
